

☺ **Încrederea în audit**

La început a fost auditul **SECUNDĂ PARTE**, audit realizat de client în scopul satisfacerii necesităților proprii și ale utilizatorilor produselor sale în relația cu furnizorul, Topul utilizatorilor rezultatelor auditului secundă parte a fost și a rămas:

- Utilizatorul produsului / serviciului,
- Clientul (în sens contractual, nu tot timpul clientul este și utilizator de produse și servicii – a se vedea J.M.JURAN),
- Furnizorul (organizația auditată),

Raportul de audit secundă parte a reprezentat și reprezintă un document care se utilizează de către organizație cu toate că acest raport nu se platește.

În cele mai multe cazuri rezultatul auditului secundă parte constă în determinarea “riscului furnizorului” pentru afacerea clientului și a utilizatorilor produselor sau a serviciilor puse de acesta pe piață.

Apoi a aparut **AUDITUL TERTA PARTE**, ca o necesitate impusă de marile companii din rațiuni economice,

Și așa au apărut organisme de certificare și cele de acreditate,

Se pune totuși întrebarea, s-a pastrat scopul auditului **SECUNDĂ PARTE**?

Din păcate nu, s-a modificat topul utilizatorilor rezultatelor auditului, astfel :

- Locul 1 : Comitetul tehnic al organismului de certificare,
- Locul 2 : Organismul de acreditate,
- Locul 3 : Organizația care își certifică un SM,

.....

- Locul (nu se mai știe care) : Utilizatorul sau clientul care plătește prin achiziția de bunuri și servicii banii necesari pentru certificarea organizației de la care achiziționează aceste bunuri și servicii, organismul de certificare, personalul și auditorii acestuia și organismul de acreditate.

Deci, ce s-a schimbat față de auditul secundă parte inițial ?

Nu prea multe, dar esențiale, astfel :

- A crescut numărul de plători de certificate ISO (utilizator, consumator, cumpărător, contribuabil, etc) ;
- Necesitățile sau cerințele acestor plători de certificate și rapoarte de audit nu se mai au în vedere sau se au foarte puțin;

Putem vorbi de performanța auditului terță parte doar dacă performanța acestuia este măsurată corespunzător pe indicatori de performanță cât se poate de clari și măsurabili în același timp. Printre acești indicatori enumerăm doi foarte importanți, astfel:

- **Nivelul de utilizare al raportului de audit** (numărul de zone și procese pentru care va fi utilizat acest raport);
- **Numărul de utilizatori ai raportului de audit** (managementul de la cel mai înalt nivel, funcții relevante management, responsabili pe diverse teme, personalul de execuție, alți factori interesați);

Iată doi indicatori care ar trebui măsurați în primul rând de către comitetele tehnice în vederea determinării și a demonstrării performanței conducătorului echipei de audit și a auditorilor din echipa de audit. Menționez totuși, *rezultatele pozitive* ale unui audit sunt ale echipei de audit (auditori, experți, ghizi, auditați), *rezultatele negative* sunt clar, ale conducătorului echipei de audit, asta dacă vom înțelege ce este aceea o **echipă de audit**.

Firică Popa, 30.03.2011